

Zjednoczone Królestwo Włoch - czerwiec 2006.

Odcinek 4. Rawenna.

Dzisiaj rano jedziemy do Rawenny. Miasto położone jest w północnych Włoszech, w regionie Emilia-Romania. Takich regionów jest we Włoszech 20 i każdy posiada wybieraną w wyborach radę, komitet wykonawczy i prezydenta.

Rawenna leży na równinie u zbiegu rzek Ronco i Montone, w odległości 10 kilometrów od Morza Adriatyckiego, z którym połączona jest żeglownym kanałem.

Podczas sjeisty wskazówki zegarów wolno spacerują tu po swych tarczach. Pustoszeją ulice i miasto usypia pod rozgrzanym niebem. Ludzie przymykają w oknach rolety i oddają się błogiemu nicnierobieniu.

Jesteśmy tu prawie sami i czujemy się jak goście z innej planety. Ludzi spotykamy tu jedynie w miejscach zabytkowych, z których osiem wpisanych jest na listę światowego dziedzictwa UNESCO.

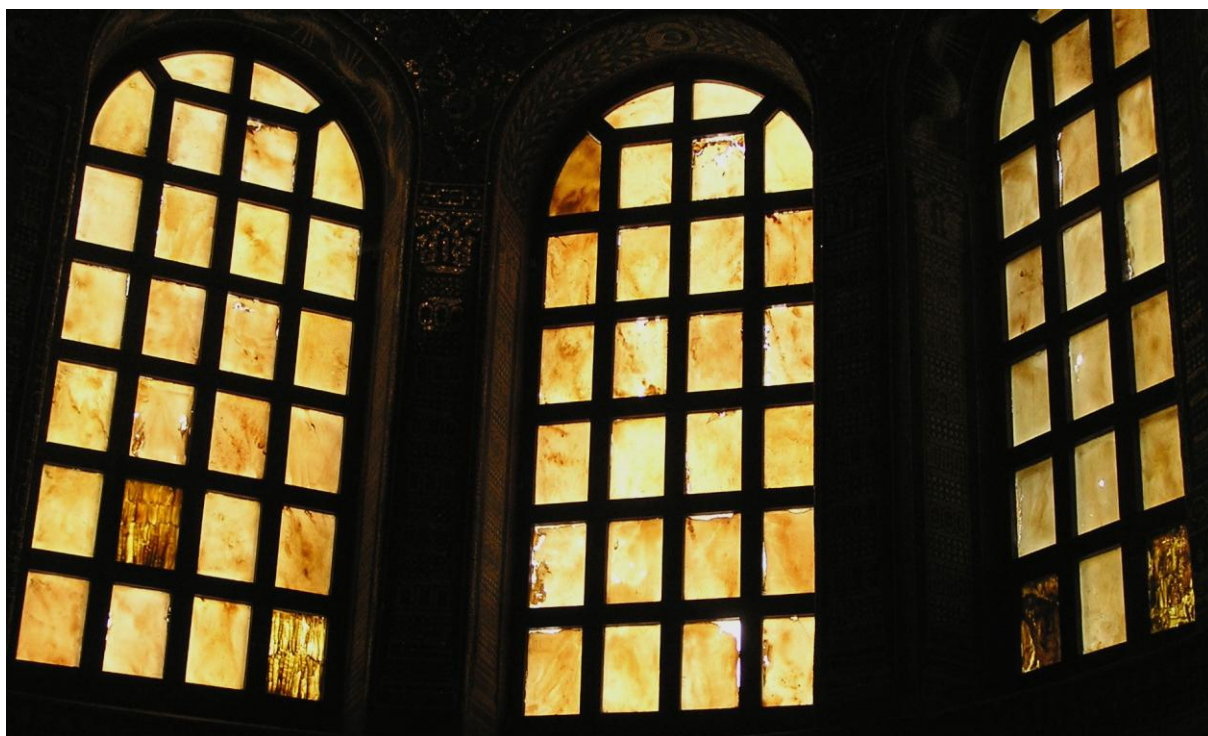
Przemierzamy opustoszałe uliczki szukając ocienionych miejsc. Słoneczny żar zamienia naszą energię w kropelki rosy na czołach. Tak zapisał się w mej pamięci nastrój sennej Rawenny.

Tutejsze kościoły: San Apolinare Nuovo, San Vitale, Mauzoleum Galii Placidy czy Baptysterium Arian, słynne są na cały świat ze swych oszałamiających bizantyjskich mozaikowych majstersztyków.

Przez alabastrowe okna sączy się nikłe światło, nadając wnętrzu półmroczny blask.

W ciszy świątyni podziwiamy misterium wieloletniego stworzenia historii dziejów.

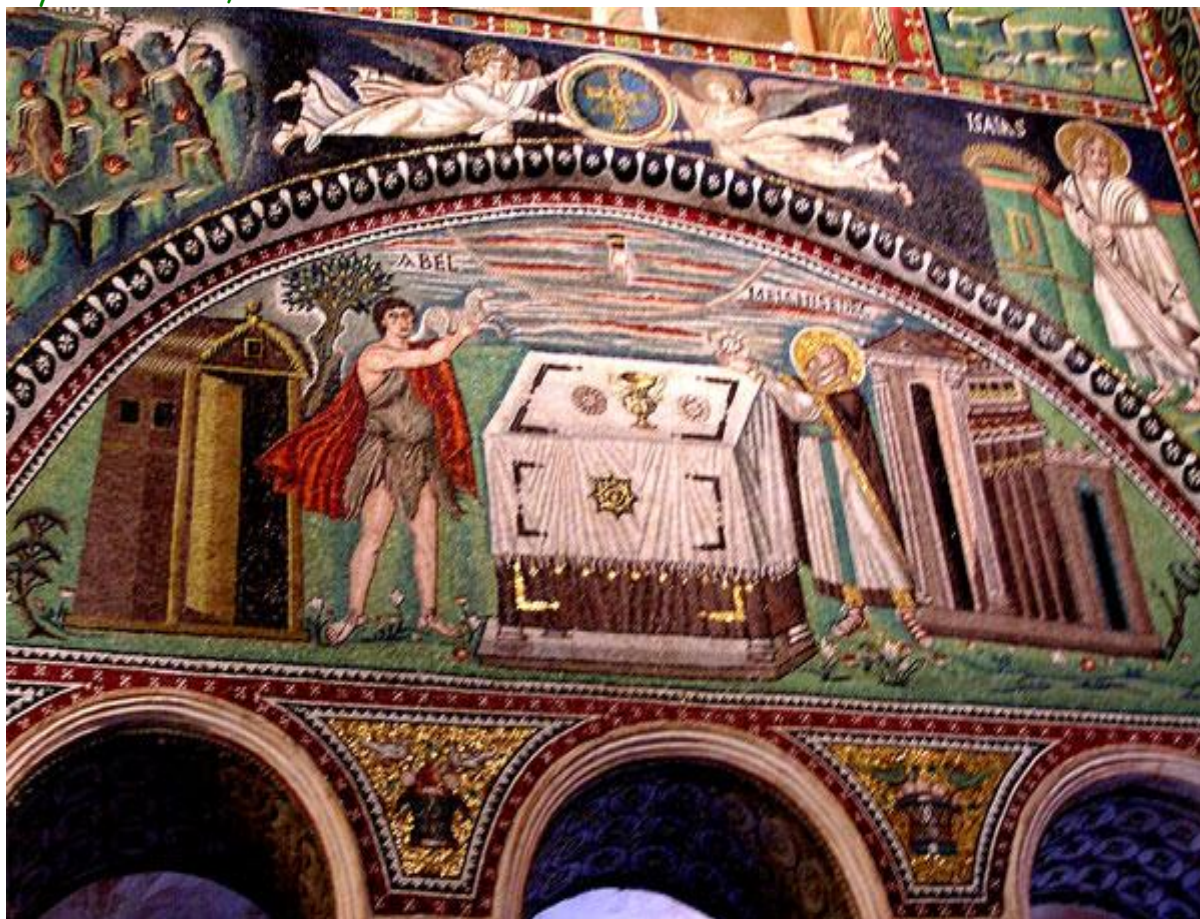
Te misternie ułożone z maleńkich kolorowych kamyczków obrazy przedstawiają Chrystusa, apostołów, proroków i męczenników.

Mozaiki były układane według ścisłych reguł: im wyżej i bardziej na wschód, tym postać ważniejsza. Wyglądają jak namalowane i są dziełem rąk wielu zdolnych artystów, którzy zjeżdżali do Rawenny z różnych zakątków Italii, a zamówienia pokrywano z kościelnego skarbcza.

Słynne mozaiki, ceramiczne dzieła.

Gama roślin, którymi Włosi zdobią swoje balkony, jest bogata. Są wśród nich rośliny o różnobarwnych kwiatach, dekoracyjnym ulistnieniu i zwisających pędach.

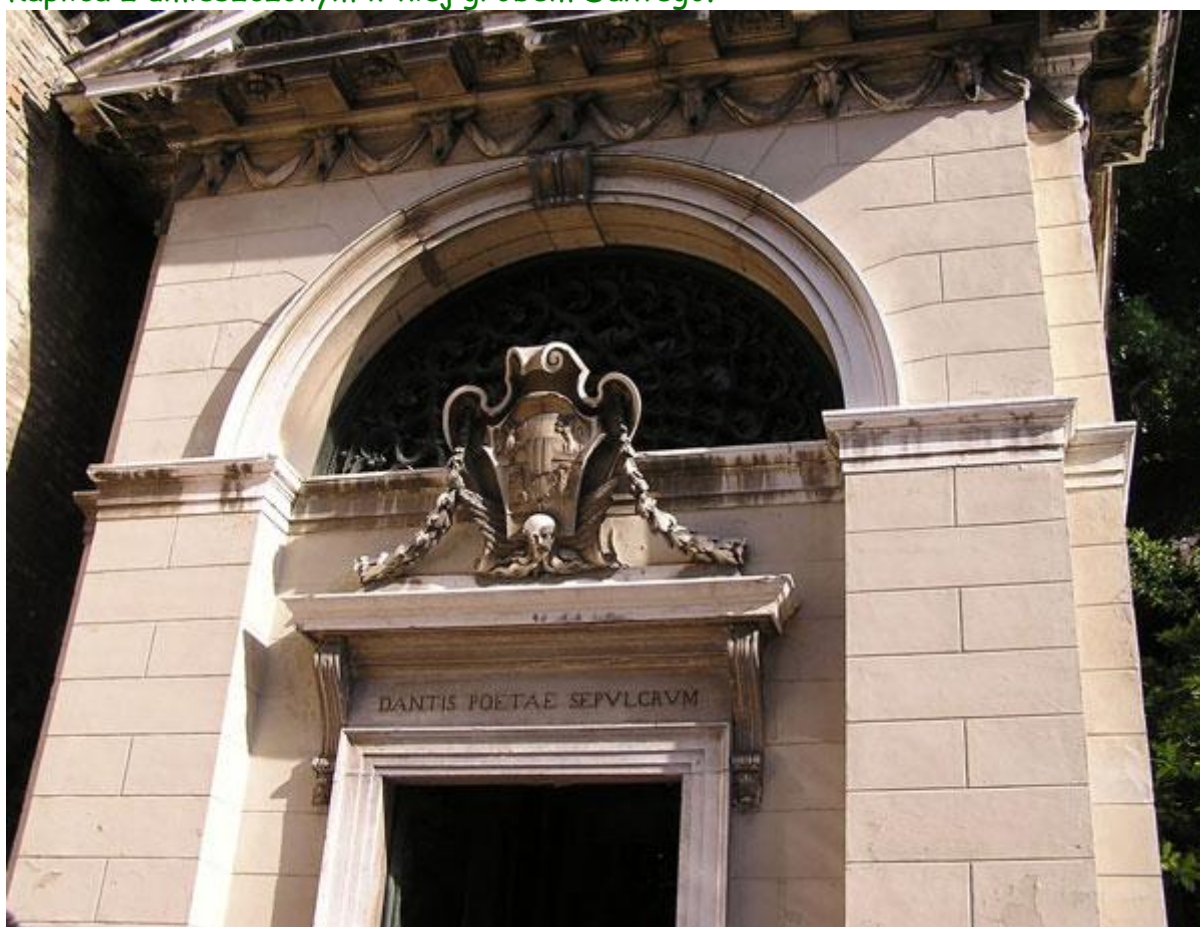

Jesteśmy teraz przy kaplicy i grobie Dante Alighiero. To niesamowite uczucie móc dotknąć chłodnego marmuru, pod którym spoczywa ciało tak oślawionego poety.

Dante, uwikłany w polityczne konflikty, został skazany na wygnanie i do końca życia tułał się po różnych dworach. Nigdy już nie powrócił do rodzinnej Florencji. Jego prochy złożono właśnie tutaj, w osobno wybudowanej kaplicy. Czasoprzestrzeń przestaje mieć teraz jakiegokolwiek znaczenie, średniowiecze i XXI wiek trwają obok siebie.

Jakie to szczęście, że wojny nie zniszczyły takich zabytków. Że możemy uczyć się historii, mijając na ścieżkach naszego życia pomniki sprzed setek lat. Przemawiają do nas duchem obecności w dobie cybernetycznych odkryć i lotów kosmicznych.

Kaplica z umieszczonym w niej grobem Dantego.

„Boska komedia” była największym dziełem Dantego i pisał je przez całe swoje życie. Treść poematu przedstawia wędrówkę autora i zarazem głównego bohatera, w którego się wciela, poprzez Piekło, Czyściec i Niebo. Inspiracją do podjęcia tego tematu była dla Dantego lektura starożytnych mitów i literatury okresu Średniowiecza.

Grób Dantego.

Pomnik Giuseppe Garibaldiego, który uważany jest we Włoszech za bohatera narodowego. Jego walka i poświęcenie dla zjednoczenia i niepodległości Włoch jest niedoścignionym wzorem i przykładem do naśladowania.

Poczuj zapach Rawenny i odpocznij w cieniu rozłożystych klonów, fikusów i kasztanowców. A jutro zaproszę Cię do Wenecji.
Zielona Gałązka

